

Σε αντίθεση με τον άνθρωπο η Φύση μιλά μόνο με έργα . Δεν είναι ότι δεν το γνωρίζαμε. Έχουμε μάθει πολλά για τις δασικές πυρκαγιές τις τελευταίες δεκαετίες. Κάθε καλοκαίρι μάς επισκέπτονται και, κατά περιόδους, όταν οι συνθήκες το επιτρέπουν, γίνονται τόσο καταστροφικές όπως έγιναν αυτές τις μέρες στην Χαλκιδική.

Τις συνθήκες τις γνωρίζουμε πολύ καλά. Ένα δάσος με πεύκα τον Αύγουστο που η ξηρασία είναι ήδη παρατεταμένη, τις ημέρες που επικρατούν δυνατοί άνεμοι, σε συνδυασμό με υψηλές θερμοκρασίες, μετατρέπεται σε αποθήκη εκρηκτικών που βρίσκεται πλέον στα χέρια της τύχης να εκδηλώσει ή όχι την καταστροφική της δύναμη. Μπορεί να είναι ένας κεραυνός, ένα τσιγάρο, ένας επίδοξος εμπρηστής, τι σημασία έχει, το τυχαίο υπάρχει πάντα και παντού. Τι θα κάναμε στην παραπάνω περίπτωση; Απλώς θα φυλάγαμε την αποθήκη μέρα και νύχτα. Αφενός να αποτρέψουμε το τυχαίο, αφετέρου να επέμβουμε άμεσα.

Το δάσος, όλοι το γνωρίζουμε, δίνει αξία στην ζωή μας και ποιότητα, διαφορετικά δεν θα κυνηγούσαμε να αποκτήσουμε έναν τόπο διαμονής, έστω και προσωρινής, μέσα στο πράσινο. Εμείς δεν μάθαμε να δίνουμε αξία σ' αυτό. Δεν το εκτιμούμε σαν αγαθό, όπως θα εκτιμούσαμε το σπίτι μας, την περιουσία μας. Κι αυτό φαίνεται από τις πράξεις μας κι όχι από τα λόγια που τόσο εύκολα λέμε αφού δεν κοστίζουν. Η αποτελεσματική φύλαξη του δάσους κοστίζει και απαιτεί μακροχρόνια επένδυση και σοβαρό σχεδιασμό ενός αποτελεσματικού συστήματος ασφάλειας και προστασίας, που θα διαθέτει εκτός των άλλων εξοπλισμό και προσωπικό τέτοιο, ώστε να δίνεται η δυνατότητα επέμβασης στο σημείο της φωτιάς στα πρώτα 5 - 10 λεπτά, γιατί διαφορετικά δεν θα υπάρξει αποτέλεσμα.

Η γνώση και η εμπειρία υπάρχουν, αλλά, σκοντάφτουν στο οικονομικό, γιατί οι εκτάσεις που καλείται να προστατέψει ένα τέτοιο σχέδιο είναι μεγάλες. Όμως, αν αναλογιστούμε τι χρήματα ξοδεύτηκαν και θα εξακολουθήσουν να ξοδεύονται σε αποκαταστάσεις των ζημιών που προκαλούν οι πυρκαγιές, σε αποζημιώσεις, έξοδα είτε του κράτους είτε των ιδιωτών και τις δαπάνες για την αγορά πυροσβεστικών αεροπλάνων κ.λπ. σίγουρα αποδεικνύεται φθηνότερη η παραπάνω λύση.

Όμως δεν είναι μόνο υποχρέωση της πολιτείας να προστατεύσει τα δάση της επικράτειάς της και να αποδείξει έμπρακτα το ενδιαφέρον και την αξία που τους δίνει, αλλά και οι ίδιοι οι πολίτες θα χρειαστεί να επεκτείνουν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους και πέρα από τα στενά όρια των οικοπέδων τους, αφού στην ουσία χωρίς τη ζωή του ευρύτερου περιβάλλοντος δεν υφίσταται το στενότερο, και αυτό η Φύση το απέδειξε έμπρακτα στην Χαλκιδική.

Ρωξάνη Γκάτζογλου

Ημερομηνία καταχώρησης: 31.8.2006